

revezem, ki so imeli zavelje vedno pri njem. Zadnjih deset let ga je mučila nahuha in bolezen v želodcu ter je voljno in Bogu udano prenašal trpljenje v postelji. Sosedje so ga čislali in radi imeli, kdor ga je kaj prosil, mu je rad pomagal. Spremljan je bil po ogromnem številu furanov in sosednih far s petimi gospodi k večnemu počitku.

Št. Janž na Vinski gori. Na pustno nedeljo, dne 19. t. m., se je vršila prvokrat takseprosta prosvetna prireditev s predavanjem g. predsednika o alkoholu, uničevalcu ljudskega zdravja in gospodarskega napredka, pojasnjevanim s scenami iz iger: »Čašica kave« in »Krmelj pri zvitem rogu«, ter s peljem slovenskih narodnih pesmi. Združili smo prijetno s koristnim in potrebnim ter želi prav dober uspeh. Uspešno so fantje in dekleta tekmovali med seboj v podavanju iger in ne vemo, katerim bi prisodili prvenstvo. Veliko sočutje smo imeli s trpinčeno gospo Rebulo in od srca se nasmejali »stumastemu« krmelju, ki se je dal tako »namazati«. Dvorana je bila polna in tudi gmotni uspeh je bil zadovoljiv. Veseli glasovi so to vzbujajoče se društvene pomladi, ki že kličejo po nesrečni »Miklovi Zali« iz tužnega Korotana. Kdaj jo rešimo suženjstva in poklonimo Mirkotu, bomo že povedali.

Celje. Babničane je prestrašil nenavaden tresk in divje žvižganje lokomotive. Večerni vlak, prihajajoč iz Petrovč, je na križišču pri Leskoškem povozil in zdrobil voz gosp. Kudra iz Dobriše vasi. Konja sta odnesla še zdravo kožo, hlapec pa le majhne poškodbe. Nesrečo je zakrivil hlapec sam vsled nepozornosti na prihajajoči vlak.

Čadram. Na gostiji Kropelj-Kvas v Markečici se je nabralo za dijaško semenišče v Mariboru 300 Din. Darovalcem: Bog povrnil!

Sv. Križ tik Rogaske Slatine. V nedeljo, dne 12. m. m., sta se poročila Mirko Košir iz poštene krščanske rodbine, z mladenko Miko Koštrun od Sv. Katarine. Bila je vzorna mladenka in ljubiteljica neomadeževanega življenja in zvesta članica Marijine družbe. Vzgojena je tudi pri družini, kjer so naročeni na več poštenih časnikov in nabožnih knjig. Na predlog ženina in neveste se je na gostiji nabralo 120 Din za procvit in napredek svetokrižkega Orla. Bog živi!

Ponikva ob južni žel. Dne 20. februarja se je tukaj poročil g. Ivan Zdolšek z gđ. Elizo Gril, oba iz uglednih rodbin vasi Ponikve. Bilo srečno! Veseli svatje v hiši neveste so nabrali za dijaško kuhinjo v Celju 142 Din. Hvala lepa!

Smarje pri Jelšah. Dne 20. m. m. se je pri nas poročil France Znidar z Ruskinjo Agrepino, ki je prišla skupno z njim iz Rusije. Agrepina je prestopila v našo vero in bila šele na dan poroke krščena. Novoporočenec obilo sreče!

Sladkagora. Mlada je še naša samouprava, a že povsod čutimo dobrodejnost te ustanove. Tudi naša občina je prejela 10.000 Din za gradnjo ceste Cecinje—Pečice. Upamo, da nam pri tej dobri volji oblastnega odbora ta vir ne bo usahnil. Potrebe imamo velike: je treba cest, treba vodovodov, treba posušili veliko travnikov, treba nam je železniške postaje na progi južne železnice. Dvakrat drdra vlak preko zemlje sladkogorske župnije, pa nimamo nobene postaje blizu. Tako na Ponikvo kakor na Poljčane imamo po dve uri hoda, od farne cerkve pa celo 2 in pol ure. Da bi se ta nedostatek skoro popravil!

Sladkagora. Dne 15. m. m. je bila svatba v Novivasi pri Jagodici. Pozno zvečer pridejo še tukaj v tej žalostni in grdi navadi prežarji iz Lemberga. Doblili so ven kruha in pijače, a namesto, da bi se zahvalili, so začeli kmalu svoje roparsko delo. Začeli so s tistimi strašnimi italijanskimi kletvami, nakar pa razbijati po oknih, katere so dve popolnoma zdrobili; v hišo so začeli metati blato in z odprtimi noži so hoteli vdreti skozi vežo v hišo. Proplašeni svatje so zbežali

izza mize, na katerih so bila jedila vsa pokvarjena. Posestnik, oziroma gospodar se odpravi v Smarje po orožnike ponoči ob enih po polnoči. A naši požrtvovalni orožniki so prišli šele okoli 11. ure predpoldne.

Laški okraj. Poleg raznih vremenskih nezdod in neprilik, ki so zadnja leta obiskovala naše revno kmetstvo, posebno leta 1926 silna mokrota, a lani pa nekatere dele našega okraja, posebno občino Jurklošter, tudi toča, ki je uničila ubogim kmetom skoro ves pridelek, grozi zadnja leta zopet dosedaj neznanu nadloga našemu kmetu in to so divje svinje, ki so se pojavile marsikje v našem okraju, največ pa okrog Jurkloštra. Pred kratkim je poročal »Slovenec«, da so se pojavile divje svinje okrog Kočevja, a po krajih okrog Jurkloštra, Planine, kjer so velikanski gozdovi v takozvanem »Urwaldu«, jih je menda na stotine. Vzrokov, da se je ta divjačina tako zaplodila, je več. V dobi gospodarske svobode od leta 1848 naprej je samo v občini Jurklošter izginilo v graščinsko žrelo kakih 15 kmetij. Graščina pa ni več obdelovala dotičnih posestev, ampak zasadila z gozdnim drevjem, ali pa so se dotična posestva sama pogozdila. Izsekovanje gozdov se je vršilo zadnjih 30 let. V veliki večini gozdnih kompleksov pa, namesto da bi se posekani deli gozda pravilno nasadili in potem čistili in trebili, se to ne vrši, tako da imajo divje svinje varno zavetje v takih golosekih, to je posebno hrib sv. Trojice pri Jurkloštru, kjer lovci ne morejo slediti divjim svinjam, kjer je vse preraščeno z robidovjem in srebrotjem. Seveda ni potem nič čudnega, če pridejo v nočeh na njive v večjih krdelih in v eni noči uničijo od 5 do 10 mernikov koruze, kar pomeni za našega kmeta že težak udarec. Lansko jesen so se pojavile divje svinje že tudi v drugih občinah našega okraja, tako v nekaterih vaseh občine Sv. Lenart nad Laškim in Marijagradec. Bati se je, ako se tej zverini ne pride v okom, da se bo razpasla še po drugih občinah. Oblastna poslanca Tratnik in Deželak sta že meseca aprila lani v oblastni skupščini stavila tozadnji predlog. Priredila sta se že dva večja lova, ki pa sta bila brezuspešna, ker sta bila prirejena od ljudi, ki jim ni mar, da bi se ta zverina zatrla. Upajmo, da bodejo tisti, ki jim je sedaj poverjeno to delo, imeli uspeh, sicer bodo vsi pridelki naših po večini revnih kmetov uničeni, kakor ne po nobeni drugi vremenski nezdodi!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 12. m. m. je v Mlakah umrla vdova posestnica Marija Uлага. Bila je to znamenita žena: živela je sicer v tihem, skritem kraju, v priprosti, čedni hišici, a živela je srečno, kakor zlasti dandanes malo ljudi tako srečno živi: živela je 78 let v nad vse srečnem zakonu, v sredini vrlih, dobrih otrok, bila je namreč prava kršč. mati, žena in gospodinja. Malo pred smrtjo je povzdignila svoje roke in očel proti nebu, rekoč: O Bog, hvala Ti za vse dobro, posebno pa, ker si mi dal tako pridne otroke! Pač redka hvala iz ust staršev! Slovesni pogreb je bil jasn izraz spoštovanja, ki ga je ranjka uživala po vsej župniji. Domači župnik ji je ob odprtem grobu govoril zasluženo slovo. Vrla, srečna mati, počivaj v miru! — Pustni čas smo preživeli Ruperčani še dokaj mirno, skoro pusto; še tepemo se ne, ker ne pijemo, in ne pijemo, ker nimamo denarja.

Svetina pri Celju. V noči od 11. do 12. svečana je požar uničil gospodarsko poslopje posestnika Jerneja Pušnik, p. d. Komljanca v Slatini. Zgorela je vsa kрма, poljedelski stroji in orodje, 250 desk, preša, meso, zabela, sodi in mnogo drugih reči. Gospodar se nahaja v največji stiski, ker ima poslopja le nizko zavarovana, ima še od prejšnjih časov dolg na posestvu, ženo in otroke stalno bolehn. Dobri sosed, zlasti Vengušt, Franc Bezgovšek, Koprivc, Slapšak in mnogi drugi so mu takoj priskočili na pomoč. Zanetila je

ogjenj najbrž zlobna roka; preiskava je že v teku.

Videm pri Krškem. Angelj smrti je obiskal na Libni dobro Solteškovo rodbino in jej napravil veliko bridkost. Umrla jim je ljubljena hčerka Francka, ki jim je bila kakor solnce v hiši. Dopršila je meščansko šolo in bila nekaj časa v službi, a proti Božiču jo je pa bolezen priklenila na bolniško posteljo. Iskala je zdravja, toda Bog jej ni več namenil življenja med nami, ampak jo je v cvetu mladosti, v 21. letu, posadil v svoj nebeški vrt. Njen pogreb kot Marijine hčerke dne 26. februarja popoldne je bil kot slavnostni pohod, ker spremila jo je cela Marijina družba in silno mnogo drugih župljanov. Sveti ji večna luč pri Mariji! — V Dolnji vasi je pa umrla v starosti 87 let stara mati č. g. bogoslovca Vodeb Ivana. Naj počiva v miru!

„Naš dom“.

Se enkrat lepo prosimo tiste, ki so pozabili naročnino plačati, da to ta teden storijo. Nam bi bilo zelo neprijetno, če bi morali imena teh pozabljenecv natiskati.

Marčevska številka je izšla in je posebno zanimiva. V nji je sedem slik. Do 4. marca jo bodo imeli tudi oddaljeni naročniki v rokah.

Novi naročniki dobijo list lahko od marca naprej za 10 Din, če so naročniki »Gospodarja«.

Se 3000 naročnikov moramo dobiti, da bo list izhajal vsak mesec na 32 straneh.

Če lista ne dobite, ga reklamirajte! Na reklamacijo ni treba znamke.

Slama, ki kratko gori! Nekateri so se prvi mesec silno vneli za »Naš dom«. Sedaj pa so opešali. Vztrajnost, vztrajnost!

Naši dobrotniki. Hranilnica in posojilnica Vurberg 20 Din, Posojilnica Sv. Lenart v Slov. gor. 120 Din, Mat. Obrab, lesni trgovec v Mariboru, 30 Din. Vsega Din 1360. Bog povrnil!

Za kratek čas.

Zvest sluga. Poročnik je naročil slugi: »Prinesi mi vina, da se napijem do smrti!« — Sluga Janez je postal in rekel: »Dovolite, gospod poročnik, da smem z vami umirati!«

Dobra rešitev. Učitelj je vprašal: »Zakaj rečemo o svojem jeziku, da je materin jezik, a o zemlji, da je očetnjava?« — »Nekatere ženske rade govorijo, zato materin jezik, očetje morajo pa molčati kot zemlja, zato očetnjava!«

Kdo je kriv? Lovec gospodu iz mesta: »Zadnjič ste rekli, da zato nič ne ustreljite, ker ima puška krivo cev. Evo, dal sem vam danes novo puško in zopet niste nič ustrelili!« — Gospod iz mesta: »Danes pa so zajci krivo tekli!«

Čuden telefon. Mož: »Prosim te, nehaj vendar že enkrat. Čemu neki zvoniš vedno s to budiljko?« — Žena: »Pusti! Ti ne razumeš tega. Naj mislijo sosed, da imamo telefon.«

Na zabavnem večeru. Neki bogati bankir je priredil zabavni večer, katerega se je udeležilo zelo mnogo ljudi. Krog polnoči nagovori neki gospod svojega sosedu: »Gospod, ali ne greste z menoj? Tu je zelo dolgočasno.« — »Zelo rad bi šel«, odgovori drugi, »toda ni mogoče.« — »A zakaj ne?« — »Ker sem jaz hišni gospodar!«